

Mevrouw Albayrak (PvdA)

© M. Sablerolle – Gouda

vinging nuttig en noodzakelijk zijn en dienen voor de identificatie van de mogelijke "eigenaar" van het materiaal. Altijd zal het DNA-materiaal aanvullend moeten zijn op het profiel; het biedt geen panacee voor alle problemen, ook gelet op de foutmarges die wij in acht moeten nemen en mogelijk misbruik als het bewust achterlaten van DNA-materiaal van iemand anders om een vals spoor uit te zetten. Verder is het bijvoorbeeld de vraag wat sneller gaat: de techniek inzake het onderzoek naar DNA-materiaal of de technische verbeteringen in de plastische chirurgie.

Het strafrechtelijk onderzoek van celmateriaal mag niet tot doel hebben verborgen erfelijke aandoeeningen van de mogelijke dader vast te stellen. Wij hebben ons hierover al meerdere malen uitgesproken tijdens de behandeling, maar ik wil dit hier toch niet achterwege laten. Het moet echt gaan om uiterlijk waarneembare persoonskenmerken die voor de opsporing relevant zijn. Ik herhaal wat ik in antwoord op de vraag van de heer Rouvoet heb gezegd, namelijk dat de Partij van de Arbeid van mening is dat te zijner tijd de kleur van de ogen en het haar zeker daaronder zullen vallen en dat het geen kwaad kan om dit in de wet op te nemen.

Ik ben begonnen met de ontwikkeling die het recht doormaakt en ik wil

daarmee ook eindigen. De inzichten in de toepassing van DNA-technologie maken discussies los die de fundamenten van ons strafrecht en ons strafprocesrecht raken, discussies over de vraag of het beginsel *Ne bis in idem* moet worden gewijzigd of dat verjaring voor bepaalde misdrijven moeten worden afgeschaft. Deze discussies kunnen niet worden gevoerd zonder een fundamenteel maatschappelijk debat over de vraag waartoe ons strafrecht dient en in welke richting wij het willen hervormen. Wat is de hoofdgedachte: misdaad bestrijden of gevolgen afdoen? Ook de discussies die recentelijk naar aanleiding van Volkert van der G. actueel zijn geworden, dienen tot de conclusie te leiden dat zo'n debat nodig is: het zwijgrecht van verdachten, het toepassen van dwangvoeding op verdachten, zijn een onderdeel van de zojuist genoemde dynamiek, zelfs als zij tot een bevestiging leiden van de huidige uitgangspunten.

Kortom, het worden fascinerende jaren voor het publieke debat over het strafrecht en het strafprocesrecht. De PvdA verwacht veel van juist deze minister van Justitie. Graag hoor ik van hem een begin van een reactie op wat ik zojuist zei over de noodzaak van de fundamentele maatschappelijke discussie. Misschien heeft hij al ideeën over

juiste plek voor een dergelijke discussie. Op dit moment doet prof. mr. P.A.M. Mevis onderzoek naar het "*Ne bis in idem*"-beginsel en de mogelijke wijziging daarvan. Wij hebben de toezegging van de minister al gekregen dat eind dit jaar een kabinetsstandpunt over dit rapport naar de Kamer komt. De PvdA ziet graag dat dit rapport aanleiding is voor dat debat, bij voorkeur begin volgend jaar.

□

De **voorzitter**: Voor de Handelingen deel ik mede dat ik uit de behandeling van het wetsvoorstel heb opgemaakt dat de PvdA-fractie geen blanco verslag heeft ingeleverd. Zij heeft wel weinig vragen gesteld.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 11.45 uur tot 12.30 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van volgende week:

- het wetsvoorstel Aanpassing van de Tabakswet aan richtlijn nr. 2001/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 5 juni 2001 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten (PbEG L 194) (28401).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de PvdA-fractie heb ik een groot aantal benoemingen in de diverse commissies. De bijzonderheden

Voorzitter

zullen als een noot aan de Handelingen worden toegevoegd.

(De noot is opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer K.G. de Vries.

De heer **De Vries** (PvdA): Ik heb dinsdag een brief gevraagd aan minister Nawijn en die is vanochtend gekomen. Ik stel het zeer op prijs als wij die vanmiddag kunnen behandelen.

De **voorzitter**: Ik doe meteen een eigen voorstel, namelijk om positief te beslissen over het verzoek van de heer De Vries. Ik voeg eraan toe dat wij dit debat meteen zouden kunnen aanvangen, dat wil zeggen, zodra wij klaar zijn met de regeling van werkzaamheden. Ik maak daarbij de aantekening dat ik vooruitlopend op deze beslissing heb ingestemd met het verzoek van de heer Nawijn om van 14.30 uur tot uiterlijk 16.00 uur niet in de Kamer aanwezig te hoeven zijn. Ik stel voor dat wij in die periode schorsen, in de hoop dat wij dan de termijn van de Kamer hebben gehad. De verplichting van de heer Nawijn betreft een gesprek van een aantal ministers met de Hoge commissaris voor de vluchtelingen, de heer Lubbers, die een halve dag in Nederland is. Ik heb dat uiteraard opgevat als een bezoek van een hoge buitenlandse functionaris, in dit geval met de Nederlandse nationaliteit.

De heer **Rietkerk** (CDA): Uw voorstel is duidelijk. Toch wil ik het tijdstip dat u voorstelt ter discussie stellen. U stelt voor om het debat te voeren aansluitend aan de regeling van werkzaamheden. Namens onze fractie stel ik voor om voor het zorgvuldig voeren van dit debat minimaal een uur voorbereidingstijd te nemen.

De **voorzitter**: Uiteraard beslist de Kamer, maar ik blijf bij mijn voorstel. Ik heb overigens de behoefte om eraan toe te voegen dat de brief sinds gisteren in de loop van de middag aanwezig is, zodat iedereen hem heeft kunnen bestuderen. Bovendien wist iedereen dat er een debat zou komen, hoewel het nu natuurlijk wordt geformaliseerd.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): In

een debat dat bol staat van de onzorgvuldigheden hechten wij sterk aan zorgvuldige voorbereiding. Daarom ondersteunen wij het verzoek van de CDA-fractie.

De heer **Dittrich** (D66): Voorzitter. Ik heb geen behoefte aan uitstel. Wat mij betreft kan er conform uw voorstel begonnen worden. Ik vraag u echter wat voor type debat dit is. Hebben alle fracties bijvoorbeeld vijf minuten spreektijd? Is er ook een tweede termijn?

De **voorzitter**: Dank dat u mij daarop wijst. Het zou goed zijn als ik de spreektijden meteen had voorgesteld. Die zijn inderdaad vijf minuten per fractie en indien gewenst is er een tweede termijn.

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Mijn fractie heeft geen behoefte aan een schorsing. Door de bank genomen heb ik veel begrip voor fracties die enige voorbereidingstijd nodig hebben, omdat ons dat ook nog weleens overkomt. In dit geval vind ik de door u gemelde omstandigheid een complicatie. Dat kan namelijk betekenen dat wij, net begonnen met de eerste termijn, alweer moeten schorsen wegens andere verplichtingen van de minister. Dat maakt dat ik wat aarzel om met het voorstel van de heer Rietkerk mee te gaan.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Ik ben akkoord met het voeren van het debat vanmiddag. Wat verzet zich ertegen om het debat vanaf 16.00 uur te voeren? Dan komen wij toch tegemoet aan diverse wensen die hier leven? Bovendien is het een heel praktische oplossing.

De **voorzitter**: Dat kan, maar zoals u en ik weten zal de volgende spreker bij de regeling van werkzaamheden om een ander debat vragen. De heer Koenders zal het niet erg vinden dat ik verklap wat hij gaat voorstellen: het betreft een debat over Irak. Ik denk dat de Kamer dat debat ook vandaag wil voeren. Dat betekent dat het vanavond moet plaatsvinden. De consequentie daarvan is dat wij een late avondvergadering zullen hebben.

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Ik ondersteun het voorstel van de heer Van der Vlies met als toegevoegd argument dat wij onafgebroken

kunnen debatteren als wij om 16.00 uur beginnen. Dat lijkt mij voor de dynamiek van het debat veel leuker.

De heer **Rijpstra** (VVD): Voorzitter. Het is de VVD-fractie eigenlijk om het even, maar mevrouw Kant heeft gelijk als zij zegt dat het voor de dynamiek van het debat goed is als dit aan één stuk wordt gevoerd. Hieraan is inherent dat het dan later wordt. Kunnen in dat geval de eventuele stemmingen over moties volgende week dinsdag plaatsvinden? Ik vraag dit in verband met de aanwezigheid van fractieleden en dergelijke.

De **voorzitter**: Voor zover ik het thans kan overzien, denk ik dat wij dinsdag kunnen stemmen. Dat weten wij natuurlijk nooit helemaal zeker, want dat hangt af van datgene waarover moet worden gestemd. Na de meningen van een aantal woordvoerders te hebben gehoord, stel ik nader voor dat wij het debat naar aanleiding van de brief van minister Nawijn om 15.45 uur beginnen.

De heer **Hoogendijk** (LPF): Ik stel er prijs op nu te beginnen en het debat te onderbreken. Ik zie niet in waarom het debat zou moeten wachten.

De **voorzitter**: Gelet op wat er door een meerderheid van de fractie-woordvoerders op verschillende manieren naar voren is gebracht, blijf ik bij mijn nadere voorstel. Kan de Kamer akkoord gaan met het voorstel het debat met minister Nawijn om 15.45 uur precies te beginnen? Zo ja, dan zal het debat voor de dinerpauze, die daardoor iets later zal vallen, worden afgerond.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Koenders.

De heer **Koenders** (PvdA): Samen met de heer De Graaf heb ik dinsdag een spoedbrief gevraagd van de minister van Buitenlandse Zaken over de situatie in Irak. Wij hebben die brief inmiddels gekregen en ik vind daarin aanleiding om, voordat de minister afreist naar Washington, vandaag een spoeddebat te houden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dit verzoek in te willigen en dit debat vanavond na de dinerpauze aan te

Voorzitter

vangen en het vanavond af te maken. Mijn inschatting is dat wij daarmee tot een uur of elf bezig zullen zijn.

De heer **Rijpstra** (VVD): Voorzitter. Een procedurele opmerking. Ik heb begrepen dat er eerst een procedurevergadering van de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken over deze brief zal worden gehouden. In die vergadering zou geconcludeerd kunnen worden dat er een algemeen overleg kan plaatsvinden met de minister en dat zou de noodzaak voor een plenair spoeddebat wellicht teniet doen.

De heer **Koenders** (PvdA): Voorzitter. De brief staat niet op de agenda voor de procedurevergadering.

De **voorzitter**: Het staat natuurlijk ieder lid van de commissie vrij om de behandeling van deze brief toe te voegen aan de agenda van de procedurevergadering. Indien de commissie besluit om er een algemeen overleg aan te wijden, betekent het dat het plenaire debat niet nodig is. Dit besluit is in eerste instantie aan de commissie. Ik stel voor het plenaire debat vanavond te houden, tenzij de commissie anders besluit.

De heer **De Graaf** (D66): Ik hoop dat de commissie zo verstandig is om het gewoon bij een plenair spoeddebat te houden. Het lijkt mij bovendien dat, als de Kamer plenair beslist dat er een spoeddebat moet komen, dit boven een oordeel van de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken gaat.

De **voorzitter**: Dat is juist, maar de heer Rijpstra bracht het element van de commissievergadering naar voren tijdens deze regeling en dat nam ik over, want dat is mijn taak. Mijn conclusie is dat er vanavond een debat zal worden gehouden, tenzij de commissie op korte termijn beslist om een algemeen overleg te houden. Als ik de meerderheid juist inschat, voeren wij vanavond een plenair debat. In dat geval stel ik spreektijden voor van 5 minuten per fractie.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Rosenmöller.

De heer **Rosenmöller** (GroenLinks):

Voorzitter. Gisteren ontvingen wij van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid een afschrift van een brief die hij naar de VNG heeft gestuurd over de wijze waarop het kabinet volgend jaar, en de jaren daarna, wenst om te gaan met gesubsidieerde arbeid. Wij hebben de indruk dat de gevolgen van deze brief zeer verstrekkend zijn. Deze brief doet in de richting van gemeenten oproepen die op zeer korte termijn de nodige effecten moeten hebben. Derhalve verzoeken de leden van de fracties van GroenLinks en de PvdA via de voorzitter aan de Kamer, deze brief op de plenaire agenda te zetten in de vorm van een spoeddebat. Ik wil "spoed" niet zo interpreteren dat ik over de agenda van vandaag spreek, maar mogelijkerwijze kan dit op zo kort mogelijke termijn, aan het begin van volgende week.

De **voorzitter**: Ik had willen voorstellen, dit debat tussen nu en 15.45 uur te voeren, maar nu de heer Rosenmöller daarop niet aandringt, stel ik voor dit verzoek in te willigen met spreektijden van 5 minuten per fractie en dit punt toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 12.45 uur tot 15.45 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **de brief van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie over de beleidsvoornemens op het gebied van het vreemdelingen- en integratiebeleid (19637, nr. 679).**

De beraadslaging wordt geopend.

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer K.G. de Vries. Zoals bekend, heeft de heer De Vries zijn maiden-speech reeds in 1973 gehouden.

□

De heer **De Vries** (PvdA): Voorzitter. Ik complimenteer u met uw geheugen, maar het is elke keer dat ik hier kom opnieuw een maiden-speech.

Ik dank de heer Nawijn voor de brief die hij aan de Kamer heeft gezonden. Hij heeft de afgelopen weken in een groot aantal interviews

vele uitlatingen gedaan over toelating, uitzetting, illegaliteit, openbare orde en inburgering. Daarover is zeer veel discussie buiten de Kamer ontstaan en het is goed dat wij daarbij ook hier stilstaan.

De minister schrijft dat zijn uitlatingen deel uit maken van de maatschappelijke discussie. Het staat als een paal boven water dat er een maatschappelijke discussie moet worden gevoerd. De minister erkent echter ook dat het een gevoelig terrein betreft. Dat vereist dus zorgvuldigheid. Daaraan heeft het toch wel erg ontbroken. In de kranten is gesproken over proefballonnetjes en "roep u maar, politiek". De heer Remkes heeft gezegd dat een bewindspersoon grenzen overschrijdt wanneer hij dingen zegt, waarvan hij op voorhand weet dat hij ze niet kan waarmaken. De minister-president zag aanleiding om de heer Nawijn uit te nodigen voor een gesprek over wat hij zoal had gezegd. Kort en goed, wij hebben in die goede maatschappelijke en in de daaropvolgende politieke discussie behoefte aan weloverwogen en goed onderbouwde standpunten.

In de antwoorden in de brief van de minister op de gestelde kamervragen, komt ook herhaaldelijk voor dat hij over bepaalde gedachten nog moet overleggen, dat hij nog moet inventariseren en dat hij mogelijkheden moet onderzoeken. Dat verbaast mij op zich niet, maar de volgorde zou beter andersom kunnen zijn: de minister overlegt, inventariseert en onderzoekt eerst de mogelijkheden en spreekt daarna. Ik denk namelijk dat vele mensen in Nederland er behoefte aan hebben dat de minister, zeker op dit zo – daar zijn wij het over eens – gevoelige terrein, zorgvuldig spreekt.

Als wij dan horen over overleg dat de minister heeft gevoerd, denk ik aan het overleg met de VNG. Daarover horen wij verschillende geluiden. De minister zei dat het heel constructief was en dat hij het zou voortzetten, de VNG wekte de indruk alsof het een buitengewoon slecht overleg was geweest. Ik wil meer gedetailleerd van de minister horen hoe dit verlopen is en waar hij staat in dit debat met de VNG.

De minister schrijft dat hij met zijn uitlatingen wil bijdragen aan het behouden en creëren van draagvlak. Dat kan natuurlijk alleen als hij door